Generalitat de Catalunya
Consell Interuniversitari de Catalunya
Oficina d'Accés a la Universitat

2026

Proves d'accés a la universitat

Història de la filosofia

Sèrie 5

Indiqueu les opcions triades:

Exercici 1: Opció A ☐ Opció B ☐

Exercici 3: Opció A ☐ Opció B ☐

Espai per a la correcció

Qualificació			
Exercici 1	Pregunta I		
	Pregunta II		
	Pregunta III		
Exercici 2			
Exercici 3			
Suma de notes parcials			
Qualificació final			

Espai per a la revisió

Comprovació		2a correcció	

Etiqueta de qualificació

Etiqueta de correcció

Etiqueta de l'estudiant

Ubicació del tribunal .....

Número del tribunal .....

L'examen consta de TRES exercicis obligatoris, que trobareu a les pàgines 2-5 (exercici 1), pàgina 8 (exercici 2) i pàgina 10 (exercici 3).

En l'exercici 1, heu de triar UNA de les dues opcions (A o B) i respondre a les tres preguntes corresponents a l'opció triada. L'exercici 2 té una única opció. En l'exercici 3, heu de triar UNA de les dues opcions (A o B), que pot ser diferent de l'opció que hàgiu triat a l'exercici 1. Indiqueu a la portada de l'examen les opcions que heu escollit.

Les respostes han de ser clares i han d'estar redactades de manera coherent i cohesionada, amb correcció gramatical, lèxica i ortogràfica.

La coherència, la cohesió i la correcció gramatical i lèxica es valoren conjuntament com a part de l'avaluació del grau de comprensió de l'alumne/a de les idees estudiades i de la seva capacitat de pensar de forma clara i ben estructurada. Les faltes d'ortografia i els problemes de presentació poden restar fins a un màxim de 0,25 punts en el total de l'examen.

Exercici 1

[6 punts en total]

Trieu UNA de les dues opcions següents, A o B, i responeu a les tres preguntes de l'opció que heu triat (que es formulen després del text). **Indiqueu a la portada de l'examen l'opció escollida.**

OPCIÓ A

Seria absurd que, mentre que en la valoració de totes les altres coses es té en compte tant la quantitat com la qualitat, se suposés que en la valoració dels plaers només cal tenir en compte la quantitat.

[…]

Poques criatures humanes consentirien que se les convertís en animals inferiors a canvi de la promesa que obtindrien tots els plaers que pot tenir una bèstia; cap ésser humà intel·ligent no acceptaria ser un ximple, ni una persona instruïda ser un ignorant, ni cap persona sensible i recta ser egoista i infame, per més que els puguin persuadir que un ximple, un babau o un brètol està més satisfet amb el que li ha tocat que no pas ho estan ells amb el que els ha tocat a ells. No renunciarien a allò que posseeixen de més que ell, per saciar de la forma més completa possible els desitjos que tenen en comú amb ell. […] És millor ser una persona insatisfeta que no un porc satisfet; millor ser Sòcrates insatisfet que no un ximple satisfet. I si el ximple o el porc opinen de forma diferent, és perquè només coneixen el seu propi costat de la qüestió. L'altra part, en aquesta comparació, coneix tots dos costats.

John Stuart Mill. *L'utilitarisme*, capítol II

Pregunta I. Feu un breu resum d'aquest text, centrant-vos en les idees principals que hi apareixen i en la relació que s'estableix entre aquestes idees. (Responeu usant, aproximadament, entre vuitanta i cent vint paraules.) [2 punts]

Pregunta II. Expliqueu breument el significat que tenen en el text els mots següents (responeu usant, aproximadament, entre cinc i vint paraules en cada cas): [1 punt]

***a*)** «qualitat»:

***b*)** «persuadir»:

Pregunta III. Considereu la següent afirmació del text: «L'altra part, en aquesta comparació, coneix tots dos costats.» Expliqueu quin és el sentit d'aquesta afirmació i quin paper té en la justificació d'allò que John Stuart Mill defensa a *L'utilitarisme*. (En la resposta, us heu de referir als aspectes del pensament de Mill que siguin pertinents, encara que no apareguin explícitament en el text.) [3 punts]

[Comenceu a respondre a aquesta pregunta aquí sota; podeu continuar escrivint a les pàgines 6 i 7.]

OPCIÓ B

Soc […] una cosa que pensa. I què més? Miraré de buscar més intensament en la imaginació per a esbrinar si no soc alguna cosa més. Certament, no soc aquesta combinació de membres que anomenem cos humà; no soc en absolut un aire suau i penetrant, que s'expandeix arreu del cos; no soc tampoc un vent, un alè o un vapor ni res que pugui fingir o imaginar, perquè ja he suposat que tot això no era res; i sense abandonar aquesta suposició, m'adono que no deixo d'estar segur que jo soc alguna cosa. […] Sé que jo existeixo, i vull saber què és aquest «jo» que sé que existeix. És clar que la concepció de mi mateix a la qual he arribat no depèn de les coses que encara no sé si existeixen i, per consegüent, encara amb més motiu no depèn de cap de les coses que la meva imaginació fingeix i inventa. I els mateixos termes «fingir» i «imaginar» m'adverteixen del meu error: en efecte, estaria inventant si imaginés ser alguna cosa, perquè imaginar és contemplar la figura o la imatge d'una cosa corpòria. Ara bé: sé del cert que jo existeixo i sé també que totes les imatges (i, en general, totes les coses que es refereixen a la naturalesa dels cossos) potser són només somnis o quimeres. […] Sé amb certesa que res del que puc comprendre per mitjà de la imaginació no pertany al coneixement que tinc de mi mateix.

René Descartes. *Meditacions metafísiques*, ii

Pregunta I. Feu un breu resum d'aquest text, centrant-vos en les idees principals que hi apareixen i en la relació que s'estableix entre aquestes idees. (Responeu usant, aproximadament, entre vuitanta i cent vint paraules.) [2 punts]

Pregunta II. Expliqueu breument el significat que tenen en el text els mots següents (responeu usant, aproximadament, entre cinc i vint paraules en cada cas): [1 punt]

***a*)** «imatge»:

***b*)** «cossos»:

Pregunta III. Considereu la següent afirmació del text: «Sé amb certesa que res del que puc comprendre per mitjà de la imaginació no pertany al coneixement que tinc de mi mateix.» Expliqueu quin és el sentit d'aquesta afirmació que René Descartes fa a la meditació II, com encaixa aquesta afirmació amb el conjunt de l'argumentació de Descartes a les *Meditacions* i quina justificació tindria aquesta afirmació segons Descartes. (En la resposta, us heu de referir als aspectes del pensament de Descartes que siguin pertinents, encara que no apareguin explícitament en el text.) [3 punts]

[Podeu continuar responent aquí a la pregunta III de l'exercici 1.]

Exercici 2

[2 punts]

Tot i que no hi ha dades oficials, es calcula que a Catalunya hi ha més de trenta mil persones, majoritàriament dones, exercint la prostitució. El nombre de «clients» o «usuaris» de la prostitució és, és clar, molt superior.

A partir de la teoria que Immanuel Kant defensa a la *Fonamentació de la metafísica dels costums*, creieu que la prostitució seria moralment acceptable segons Kant? Per què?

Exercici 3
[2 punts]

Trieu UNA de les dues opcions següents, A o B. **Indiqueu a la portada de l'examen l'opció escollida.**

OPCIÓ A

Considereu la reflexió següent:

«Jo tinc lliure albir. En un moment donat, vaig decidir que avui faria l'examen d'història de la filosofia, però, si hagués volgut, podria haver triat fer l'examen d'història. Ara, si vull, puc decidir rascar-me l'orella dreta amb la mà dreta, o fer-ho amb la mà esquerra, o no rascar-me per res l'orella i seguir llegint sense distreure'm. Jo trio.

Ara bé, si existís un ésser perfecte, Déu, que ho sabés tot i ho pogués tot, aleshores jo realment no podria ser lliure, no tindria lliure albir: Déu, com que ho sap tot, sabria tot el que ha passat i tot el que passarà. Si Ell ja sap, per exemple, que jo d'aquí a tres minuts em rascaré l'orella dreta, aleshores jo, d'aquí a tres minuts, no tindria realment res a decidir; sols podria fer una cosa: allò que Déu *en aquest moment* ja sap que jo faré. D'aquí a 2 minuts i 55 segons, per més que a mi em semblés que estic decidint què faig, realment no estaria fent cap elecció (rascar-me l'orella o no rascar-me-la); només hi haurà una cosa que puc fer: allò que, ara mateix, Déu ja sap que faré.

Ara bé, si m'observo a mi mateix, i el que jo experimento, en el moment que faig una elecció, m'adono que jo sí que decideixo. És obvi que tinc lliure albir. Això em dona una raó per a creure que no pot existir cap ésser perfecte (un Déu) que ho sap tot (present, passat i futur).»

Indiqueu si esteu d'acord o en desacord amb la conclusió que s'extreu d'aquesta reflexió. Justifiqueu la resposta tot aportant raons que donin suport al punt de vista que decidiu defensar.

OPCIÓ B

Considereu la reflexió següent:

«Si, tot caminant per la vora d'un estany, veig un nen petit que s'està ofegant i jo sé nedar, hauria, és clar, d'entrar immediatament a l'estany per a salvar-lo (encara que això em comporti, per exemple, que se'm faci malbé la roba que porto o arribar tard a la feina i perdre diners).

D'altra banda, sé que en el món hi ha moltíssims nens que moren per malalties propiciades per dèficits greus de vitamina A o per malalties causades per picades de mosquits. Totes aquestes morts es podrien evitar fàcilment si se'ls proporcionessin dosis regulars de vitamina A o si es distribuïssin mosquiteres. Tant una cosa com l'altra és molt barata i molt eficaç. Les donacions a determinades organitzacions que fan tasques humanitàries serveixen per a fer arribar pastilles de vitamina A o mosquiteres als llocs del món i a les comunitats on fan falta.

Aquesta nit tenia previst sortir i gastar-me quaranta euros sopant en un bon restaurant. Si, en lloc de gastar-me els quaranta euros en el sopar, fes un donatiu a alguna de les organitzacions esmentades a dalt, és força probable que salvés la vida d'un o més nens.

Així doncs, de la mateixa manera que en el cas d'un nen que s'estigués ofegant en un estany jo no podria passar de llarg i deixar que s'ofegués (tot i que em suposés un petit sacrifici ajudar-lo), tampoc no puc "passar de llarg" en aquest cas: per tant, no hauria d'anar a sopar

al restaurant i, en canvi, hauria de dedicar els quaranta euros que m'hi hauria gastat a fer un donatiu per evitar morts prematures de nens per falta de vitamina A o per malalties causades per les picades de mosquits.»

Indiqueu si esteu d'acord o en desacord amb la conclusió d'aquesta reflexió. Justifiqueu la resposta tot aportant raons que donin suport al punt de vista que decidiu defensar.

Comprovació i 2a correcció:

3a correcció:

Etiqueta de l'estudiant

IEC
Institut d'Estudis Catalans

L'Institut d'Estudis Catalans ha tingut cura de la correcció lingüística i de l'edició d'aquesta prova d'accés.

SÈRIE 5

Cal respondre cinc preguntes repartides en tres exercicis. L'exercici 1 consta d'un text i tres preguntes. Els altres dos exercicis tenen una sola pregunta cadascun. L'exercici 1 i l'exercici 3 inclouen, cadascun, dues opcions (les dues opcions tenen les mateixes característiques). L'exercici 2 té una sola opció.

Hi ha, òbviament, multitud de maneres correctes de respondre les diferents preguntes. Els criteris que figuren a continuació pretenen unificar al màxim possible la correcció d'exàmens que es presten a solucions molt diferents. Res no pot substituir, però, l'exercici de sentit comú que requereix la decisió del corrector sobre si, i en quin grau, una resposta s'ajusta o no als principis generals que s'enuncien a continuació.

El paper de la coherència, la cohesió i la correcció gramatical, lèxica i ortogràfica

En una prova de filosofia és fonamental que l'estudiant s'expressi de forma clara, precisa i ben estructurada, i que elabori textos coherents i cohesionats, en què no hi hagi contradiccions i en què quedi clar el fil conductor d'allò que es va exposant i la relació entre les diferents idees que es presenten. Per altra banda, en un examen de filosofia, aquests elements no es poden avaluar de forma autònoma. Expressar-se amb claredat i de forma coherent i ben estructurada és essencial per mostrar que es pensa amb claredat i que es té una bona comprensió d'allò sobre què es parla. Aquests darrers dos aspectes (claredat de pensament i grau de comprensió) constitueixen el nucli d'allò que es vol avaluar amb aquest examen. La coherència, cohesió, claredat i precisió en l'expressió són, per tant, elements fonamentals de les respostes en aquest examen i resulten indestriables de l'avaluació del contingut d'allò que es diu. No se'n pot fer una avaluació separada o autònoma. En la mesura en què en una resposta hi manqui coherència, cohesió, claredat o precisió en l'expressió, això reflectirà una deficiència en el grau de comprensió de la temàtica tractada i, en aquesta mesura, haurà d'afectar negativament la qualificació d'aquesta resposta.

A més, cal tenir en compte que si una resposta exposa idees de forma coherent i ben estructurada que no es corresponen, però, amb allò que es demana, la claredat, coherència i precisió no afegeixen cap valor a la resposta.

Per altra banda, les faltes d'ortografia i els problemes de presentació poden restar fins a un màxim de 0,25 punts en el total de l'examen.

Pel que fa a l'ortografia: es comptabilitzaran les faltes en tot l'examen. Si en un examen hi ha 6 faltes o més, es restarà 0,25 punts de la nota de l'examen.

Pel que fa a la presentació: si la presentació és deficient, ja sigui per mala lletra, falta de marges, o la presència de guixots que dificulten poder saber què hi ha escrit, aleshores això comptarà, a efectes de l'avaluació d'aquest aspecte de l'examen, com si hi hagués una falta d'ortografia addicional. (Així: si l'examen té 5 faltes d'ortografia i, a més, presenta en diferents llocs problemes greus en la presentació, això es comptabilitzarà com a 6 faltes d'ortografia).

Exercici 1

Pregunta I

Sintetitzar breument el contingut del text.

[2 punts]

L'objectiu de la pregunta és detectar el grau de comprensió del text. **La resposta no cal que demostri que l'alumne/a coneix els detalls de la filosofia de l'autor/a** (excepte si la manca d'aquest coneixement li impedeix d'entendre el text). Les restriccions sobre espai (entre 80 i 120 paraules) són només orientatives per determinar indirectament el tipus de resum que s'espera: ni un breu títol, ni una llarga paràfrasi de tot el text. **Per tant, si el contingut del resum és equivalent al que es podria fer en el nombre de paraules indicat, no ha de comptar contra l'alumne/a el fet que no respecti aquests límits.**

A continuació s'esmenten les idees principals que se suposen en una resposta correcta. Cal tenir en compte, però, que les formes en què s'enuncien i articulen en un petit resum poden ser molt diverses. El seu enunciat pot ser explícit o estar implícit en la redacció de l'alumne/a. I, per descomptat, no es pot esperar de cap manera un desenvolupament detallat de cada idea. És important, però, que l'alumne/a no es limiti a enunciar idees, sinó que mostri comprensió de l'estructura argumentativa o discursiva del text.

Opció A

Una resposta ha d'assolir la màxima puntuació si exposa, d'una manera o altra, les dues idees següents:

(i) Mill defensa en aquest text que hi ha plaers de diferents qualitats.

(ii) Una persona no acceptaria convertir-se en animal, encara que cregués que la quantitat de plaer que experimentaria l'animal (dins dels plaers que pot experimentar un animal) seria més gran que la quantitat de plaer que experimentaria aquesta persona (dins dels plaers que poden experimentar les persones)

(iii) És millor una vida de persona cultivada on hi ha insatisfacció que no pas una vida d'animal on es gaudeixi de tots els plaers dels quals pot gaudir l'animal.

(iv) Una persona cultivada està en condicions de comparar els plaers dels dos tipus; un animal, en canvi, només coneix els d'un tipus.

Opció B

Una resposta ha d'assolir la màxima puntuació si exposa, d'una manera o altra, les idees següents:

(i) Descartes, en aquest punt de les Meditacions, ha establert que sap que ell és una cosa que pensa, i que no és cap cosa corpòria: doncs pot considerar la possibilitat que no existeixi cap cosa corpòria, sense que això suposi haver de deixar d'estar segur que ell existeix.

(ii) La imaginació només permet representar-se allò que és corpori.

(iii) Per tant, res del que es representa amb la imaginació forma part del que ell sap sobre ell mateix.

En totes dues opcions, l'avaluació de la pregunta I s'ha de fer **de manera global**. L'alumne/a no té en absolut per què fer el seu resum distingint exactament el mateix nombre d'apartats que s'indiquen en aquests criteris. El que s'ha de fer en una bona resposta és articular d'una manera coherent les idees que s'hi indiquen.

Pregunta II

Identificar el **significat** de termes o expressions.

[1 punt]

El que es demana no és donar definicions exactes o precises que hagin de ser vàlides per a qualsevol context d'ús de les expressions, ni tampoc que l'alumne/a utilitzi un vocabulari tècnic. El fet que l'alumne/a utilitzi un llenguatge sense cap tecnicisme, si no té incorreccions, no haurà de comptar en contra seu. Quan sigui possible, té dret a inferir el significat només de la informació que li proporciona el text. En la mesura en què demostri la comprensió pertinent, això no pot comptar en contra seu.

Opció A

a) «qualitat»: fa referència a algun aspecte d'una cosa que la fa valuosa.

b) «persuadir»: aconseguir que algú cregui una cosa que d'entrada no creia.

Opció B

a) «imatge»: és aquella idea que algú té quan (creu que) està percebent una cosa, i també quan només imagina com seria percebre-la.

b) «cossos»: allò que està situat en l'espai i té extensió.

Important: aquestes respostes són sols un exemple de resposta correcta. En cadascun dels casos hi ha moltes altres maneres correctes de respondre.

Pregunta III

Explicar el sentit d'una determinada afirmació i les raons de l'autor/a per fer aquesta afirmació. [3 punts]

L'enunciat demana referir-se al pensament de l'autor/a. S'haurà de tenir present, però, que el que es demana no és una exposició general del seu pensament. Només es tindran en compte les idees que siguin pertinents per entendre l'afirmació que es vol explicar i per entendre les raons de l'autor/a per fer aquesta afirmació. Una bona resposta ha de saber indicar quin paper té aquesta afirmació particular en el conjunt del pensament de l'autor/a i com aquesta afirmació es justifica a partir d'allò que l'autor/a defensa. A vegades, una exposició general i correcta del pensament del filòsof/a pot no respondre al que es demana si no explica com el pensament general de l'autor/a justifica la tesi particular que és objecte de la pregunta.

Opció A

Una resposta ha de tenir la màxima puntuació si tracta, adequadament, les qüestions que es desglossen els punts següents:

(i) Característiques de l'Utilitarisme de Mill: En cada moment, cal fer allò que maximitza el bé; el bé entès com a felicitat i, aquesta, com a plaer i absència de dolor; cal maximitzar la felicitat general, no sols la de qui fa l'acció; allò que s'avalua són les accions, no les intencions de qui les fa; etc.)

(ii) La distinció entre plaers d'ordre superior i d'ordre inferior. El criteri proposat per Mill per identificar aquelles persones que cal considerar com a "jutges competents", i els judicis dels quals són allò que determina si un plaer és, o no, d'ordre superior respecte a un altre. Allò que fa que un plaer sigui d'ordre superior és el següent: un plaer és d'ordre superior a un altre, si un jutge competent preferiria ser capaç d'experimentar el gaudi del primer tipus de plaer per sobre de gaudir de qualsevol quantitat del segon.

(iii) En connexió amb (ii), explicitació i aclariment de què vol dir la frase objecte de la pregunta: l'opinió que importa és la qui ha pogut experimentar els dos tipus de plaers que es comparen.

(iv) No és imprescindible per a tenir la màxima puntuació però serà meritori (i afegirà puntuació), si es descriuen les crítiques als epicuris, que Mill considera al capítol 2 de l'Utilitarisme, i la resposta que hi dona Mill, i la forma com aquesta resposta porta de forma natural a fer explícita la distinció entre diferents tipus de plaers.

.

Opció B

Una resposta ha de tenir la màxima puntuació si tracta, adequadament, els punts següents:

(i) Trets bàsics de la primera part de l'argumentació de Descartes a les Meditacions (Meditació primera i segona):

(ii) El dubte metòdic. Raons per al dubte.

(iii) El cogito com a primera veritat indubtable.

(iv) El primer argument per establir que jo no soc el mateix que el meu cos (que es troba en el mateix text de l'examen):

a. Estic segur que jo existeixo.

b. No estic segur que existeixi cap cos.

c. Per tant, no pot ser que jo sigui un cos.

(v) Explicació amb les pròpies paraules de l'estudiant de la raó que Descartes ofereix, en el text mateix de l'examen, per descartar que usar la imaginació sigui, en aquest punt de les Meditacions, una manera d'obtenir informació sobre la seva naturalesa: la imaginació pretén representar formes corpòries; atès que ja ha establer (punt (iv)) que ell no és un cos, la imaginació no pot servir per a aclarir quina és la seva naturalesa.

• En les dues opcions, l'avaluació de la pregunta III s'ha de fer **de manera global**. L'alumne/a no té en absolut per què fer la seva explicació distingint el mateix nombre d'apartats que s'indiquen en aquests criteris. El que s'ha de fer en una bona resposta és articular d'una manera coherent les idees que s'hi indiquen.

Exercici 2

Avaluar una situació tot aplicant les idees d'un autor. [2 punts]

En aquesta pregunta l'estudiant ha de demostrar bona comprensió de la filosofia de Kant mostrant que és capaç d'aplicar-la a la situació que se li planteja.

En la resposta, pot decidir centrar-se en una formulació particular del l'imperatiu categòric, o en més d'una. Resulta especialment pertinent en aquest cas apel·lar a la formulació de la humanitat con a fi en ella mateixa.

Serà meritori (però no imprescindible per a obtenir la màxima qualificació) que l'alumne/a vegi que és pertinent distingir dues situacions que cal considerar de forma separada: si és moralment acceptable exercir la prostitució, i si és moralment acceptable participar-hi aprofitant-se de que algú, per les causes que sigui, l'exerceix.

En qualsevol de les dues circumstàncies, sembla clar que la doctrina kantiana determinaria que la prostitució no és moralment acceptable.

Allò que s'ha d'avaluar al corregir la pregunta, però, no és el "sí" o el "no" en la resposta, si no que es mostri que es coneix i s'entén bé quina és la proposta kantiana, i quines són les consideracions que s'han de tenir en compte a l'hora de determinar si un cert tipus d'acció és moralment permissible.

En l'avaluació d'aquesta pregunta, cal tenir compte que no es pot exigir, òbviament, que l'alumne/a tingui un coneixement d'especialista d'allò que diu l'autor/a de qui es parla, ni tan sols que conegui tots els detalls del pensament de l'autor/a que poguessin ser pertinents a l'hora d'avaluar el cas plantejat en aquest exercici. Una resposta pot obtenir perfectament la màxima qualificació si l'alumne/a mostra una bona comprensió de les idees bàsiques de l'autor/a i en fa un ús raonable a l'hora d'avaluar la situació indicada (encara que en alguns aspectes aquesta aplicació s'aparti d'allò que, en un coneixement més ampli i exacte de les idees de l'autor/a, seria adequat de dir).

Finalment, cal tenir en compte que l'element central que es vol avaluar en aquesta pregunta és el grau de comprensió que l'alumne/a té de les idees d'un determinat autor sobre un cert tema. Una manera d'avaluar aquesta comprensió és comprovant si l'alumne/a sap aplicar el coneixement de les idees dels autors estudiats a l'hora de resoldre un determinat problema o dur a terme una determinada tasca que l'alumne/a no havia considerat prèviament i que, en aquest examen, ha d'encarar probablement per primer cop. Cal avaluar el grau de comprensió global que l'alumne/a demostra de les idees de l'autor/a en qüestió (específicament: el grau de comprensió de les idees de l'autor/a rellevants per a respondre al cas plantejat).

Exercici 3

Consideració raonada de l'estudiant a favor o en contra d'una tesi. [2 punts]

Es tracta d'avaluar una afirmació (o un argument, o un grup d'afirmacions) que estarà relacionada (potser indirectament) amb algun dels problemes tractats per algun/a dels autors/es seleccionats. En aquesta pregunta, l'estudiant ha d'intentar justificar la seva posició a favor o en contra de l'afirmació (o grup d'afirmacions o argument) fent-ne una valoració personal (la resposta pot també consistir a explicar, de manera raonada, per què de fet no està ni a favor ni en contra de l'afirmació).

Es tracta que l'estudiant faci l'esforç d'**argumentar** d'una **manera personal**, **clara i coherent** a favor o en contra de la tesi.

D'altra banda, l'acord del corrector/a amb la tesi defensada no pot tenir-se en compte a l'hora d'avaluar aquesta pregunta, ni tampoc el fet que l'alumne/a ignori arguments històricament importants.

Caldrà valorar, doncs:

(a) El grau de comprensió que es demostri de la tesi (o argument o grup d'afirmacions) que cal discutir.

(b) La coherència de les raons que l'estudiant doni, ja sigui a favor o en contra de la tesi, i la claredat de la seva exposició.

És important que l'alumne/a no es limiti a fer afirmacions, sinó que ofereixi raons o consideracions per mirar de donar suport a allò que afirma.

En totes dues opcions serà meritori i important que l'alumne mostri una bona comprensió de la reflexió sobre la qual se li demana que indiqui raonadament si hi està d'acord o no.

El text de l'enunciat de la pregunta, en totes dues opcions, és més aviat llarg. És de preveure que requerirà una mica més de temps de reflexió, abans de començar a escriure, que en el cas de preguntes amb enunciats més breus. Cal que el corrector/a tingui en compte que pot ser que, per limitacions de temps, les respostes siguin una mica més breus del que ho serien si el text de l'enunciat fos més breu. Tot tenint això en compte, el corrector/a ha de valorar, tal com s'ha indicat, que l'alumne/a mostri la seva capacitat d'oferir raons (encara que puguin ser, potser, simples o elementals) a favor del punt de vista que ha decidit defensar.